

Брюксел, 9 март 2018 г.
(OR. en)

6804/18

Междуетноститутуионално досие:
2017/0138 (CNS)

FISC 103
ECOFIN 206

БЕЛЕЖКА

От:	Председателството
До:	Съвета
Относно:	Задължителен автоматичен обмен на информация, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености, в областта на данъчното облагане • <i>Политическо споразумение</i>

I. ВЪВЕДЕНИЕ

1. Комисията представи посоченото по-горе законодателно предложение¹ на 21 юни 2017 г. Основната цел на инициативата е да се повиши данъчната прозрачност и да се противодейства на агресивното данъчно планиране чрез включване на нови разпоредби в действащата Директива 2011/16/ЕС на Съвета относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане², които ще изискват от държавите членки да:
 - определят правила за задължително уведомяване на националните компетентни органи за схеми за потенциално агресивно данъчно планиране с трансграничен елемент („договорености“) от страна на „посредниците“ (напр. данъчни консултанти или други оператори, които обикновено участват в изготвянето, предлагането на пазара, организирането или управлението на изпълнението на такива „договорености“); и

¹ Док. 10582/17 FISC 149 ECOFIN 572 IA 115 + ADD 1, ADD2, ADD 3.

² OB L 64, 11.3.2011 г., стр. 1, с последващите изменения.

- гарантират, че националните данъчни органи автоматично обменят тази информация с данъчните органи на други държави членки посредством механизма, предвиден в Директивата относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане.

2. Въпросите, обхванати от това законодателно предложение, са от първостепенно значение в дневния ред на ЕС и в по-широк международен план. В заключенията си от 25 май 2016 г. относно външна стратегия за ефективно данъчно облагане и мерки срещу злоупотребата с данъчни спогодби Съветът на ЕС прикани Европейската комисия „да обмисли законодателни инициативи за правила за задължително оповестяване, въз основа на действие 12 от проекта на ОИСП относно BEPS¹, с цел въвеждане на ефективни демотивиращи мерки за посредниците, които участват в схеми за укриване или избягване на данъци“.²
3. Предложението на Комисията отразява в голяма степен елементите на действие 12 от BEPS, а в рамките на ОИСП продължава работата по съставянето на примерни задължителни правила за оповестяване, които обхващат договорености за избягване на данъци. В този контекст, както и с оглед на предстоящото заседание на министрите на финансите и управителите на централните банки на държавите от Г-20, насрочено за 17—20 март 2018 г. в Буенос Айрес, е важно да се припомни, че на заседанието си през март 2013 г. Европейският съвет заяви, че „е необходимо тясно сътрудничество с ОИСП и Г-20 за разработването на международно приети стандарти, за да се предотвратят намаляването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби“.³ Постигането на политическо споразумение по това досие в Съвета би представлявало важна крачка напред в това отношение.
4. Един от приоритетите, зададени за идните пет години от Европейския съвет на юнското му заседание през 2014 г., е „гарантиране на справедливост: чрез борба с укриването на данъци и данъчните измами, така че всички да допринасят с полагащия им се дял“.⁴ Освен това, през декември 2014 г. Европейският съвет заключи, че е „спешно необходимо да се активизират усилията в борбата с избягването на данъци и с агресивното данъчно планиране както на световно равнище, така и на равнище ЕС“.⁵ In

¹ Планът за действие на ОИСП относно намаляването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби (BEPS) беше одобрен през 2015 г. от министрите на финансите и от държавните ръководители на държавите от Г-20 и беше приветстван от Съвета по икономически и финансови въпроси в неговите „Заключения на Съвета относно намаляването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби (BEPS) в контекста на ЕС“ от декември 2015 г. (док. 15150/15 FISC 185 ECOFIN 965, т. 6).

Док. 9452/16 FISC 85 ECOFIN 502, т. 12.

Док. EUCO 23/13 CO EUR 3 CONCL 2, т. 6.

Док. EUCO 79/14 CO EUR 4 CONCL 2, т. 2.

Док. EUCO 237/14 CO EUR 16 CONCL 6, т. 3.

June 2016 the European Council stated that "the fight against tax fraud, evasion and avoidance, and against money laundering remains a priority, both within the EU and internationally"¹, specifically referring to two recent amendments of DAC².

5. Европейският икономически и социален комитет даде становището си по това законодателно предложение на 18 януари 2018 г.³, а становището на Европейския парламент беше представено на 1 март 2018 г.⁴

II. АКТУАЛНО СЪСТОЯНИЕ

6. Българското председателство отдаде приоритет на работата по това досие, въз основа на значителния напредък, постигнат от естонското председателство в рамките на дейността на работна група „Данъчни въпроси“ и на Работната група на високо равнище по данъчни въпроси. В своята Пътна карта относно данъчната политика българското председателство пое ангажимент да работи за постигането на споразумение на ранен етап по това досие.⁵ През 2018 г. се проведеха четири заседания на работна група „Данъчни въпроси“ (на 9 януари, 26 януари, 8 февруари и 26 февруари 2018 г.). Досието беше обсъдено и на заседанието на Работната група на високо равнище от 28 февруари 2018 г., както и на заседанието на Комитета на постоянните представители (II част) от 7 март 2018 г.
7. Всички делегации са съгласни по принцип, че оповестяването на договорености за потенциално агресивно данъчно планиране с трансгранично измерение може да допринесе ефективно за създаването на среда на справедливо данъчно облагане на вътрешния пазар и че данъчните органи следва да обменят оповестената информация с колегите си в други държави членки.
8. На заседанието на Комитета на постоянните представители (II част) от 7 март 2018 г. повечето делегации бяха в състояние да подкрепят компромисния текст, представен от председателството на това заседание. Някои държави членки обаче все още поддържаха резерви относно „типичен белег В.1“ (вж. част III от настоящата бележка), а една делегация заяви резерва по текста на „типичен белег Д.3“.

Док. EUCO 26/16 CO EUR 5 CONCL 2, т. 17.

² Съветът разшири приложното поле на Директивата относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане, така че да обхваща автоматичния обмен на информация относно предварителните данъчни становища и предварителните споразумения за ценообразуване (през 2015 г.), както и относно отчитането на големите многонационални предприятия по държави (през 2016 г.).

Док. 5631/18 FISC 34 ECOFIN 60.

Все още непубликуван в Официален вестник.

⁵ Док. 5668/18 FISC 37, т. 9.

9. Поради това, с оглед на заседанието на Съвета по икономически и финансови въпроси и с цел да бъдат разгледани въпросите, които все още са повод за загриженост на всички делегации, председателството представя актуализиран компромисен текст в приложение I към настоящата бележка. Наред с това, председателството предлага текстът на директивата да бъде придружен от изявление на Съвета (съдържащо се в приложение II към настоящата бележка), което да бъде включено в протокола на Съвета при приемането на директивата.
10. Председателството се надява, че основният въпрос, изложен в част III от настоящата бележка (във връзка с „типичен белег В.1“) ще бъде разрешен, че всички делегации ще могат да приемат текста на „типичен белег Д.3“ и че на мартенското заседание на Съвета по икономически и финансови въпроси ще може да се постигне политическо споразумение.

III. ОСНОВЕН ВЪПРОС - „Типичен белег В.1“ относно подлежащите на оповестяване договорености

11. Един от „типичните белези“ (описания на подлежащите на оповестяване „договорености“) обхваща подлежащи на приспадане трансгранични плащания със специфични характеристики (вж. преамбюла към приложение IV и раздел В, т. 1 от предложения от председателството компромисен текст на проекта за директива).
12. На заседанието на Комитета на постоянните представители (II част) от 7 март 2018 г. по същество бяха засегнати следните въпроси във връзка с „типичен белег В.1“:
 - а) Приложение IV, точка В.1, буква б), подточка i): някои делегации не бяха в състояние да приемат, като една от характеристиките на договореностите, попадащи в рамките на „типичен белег В.1“, че юрисдикцията на получател на такива плащания не налага корпоративен данък или налага такъв данък с нулева ставка. Тези делегации посочиха, че ако обхватът на това изискване не бъде ограничен, това би довело до административна тежест, несъразмерна на преследваните от директивата за изменение цели. Повечето делегации обаче бяха на мнение, че липсата на корпоративен данък или корпоративен данък с нулева ставка са привлекателни условия за договореностите за избягване на данъци и „типичен белег В.1“ определено следва да обхваща тези случаи;

- б) Приложение IV, точка В.1, буква б), подточка ii): няколко делегации не бяха в състояние, поради посочената по-горе причина, да подкрепят включването в обхвата на „типичен белег В.1“ на договорености, обхващащи юрисдикции, които налагат корпоративен данък със законоустановена ставка, по-ниска от 35 % от средната законоустановена ставка на корпоративния данък в ЕС. В този смисъл много делегации припомниха принципното си възражение за определяне на законоустановената ставка на корпоративния данък като показател за потенциален риск от агресивно данъчно планиране. От друга страна, няколко делегации настояха тази характеристика да остане в обхвата на „типичен белег В.1“ (В.1, буква б), подточка ii);
- в) Приложение IV, точка В.1, буква в): една делегация поиска от обхвата на тази точка да бъдат изключени плащания, които се ползват от „частично освобождаване от данъчно облагане“;
- г) Приложение IV, точка В.1, буква г): някои делегации изразиха мнение, че с цел да се намали административната тежест и да се съсредоточи вниманието върху договореностите, пораждащи най-голям риск, обхватът на тази договореност следва да се ограничи само до „вредни преференциални данъчни режими“. Други делегации поискаха обхватът на тази точка, както и на целия типичен белег В.1, да остане възможно най-широк.

13. Важно е да се отбележи, че обхватът на „проверката на основната полза“, посочена в преамбюла на приложение IV към проекта за директива за изменение, се запазва като съществен градивен елемент на „типичен белег В.1“¹. Необходимо е да се постигне точният баланс, когато се решава кои видове договорености, посочени в „типичен белег В.1“, следва в крайна сметка да бъдат подложени на „проверката на основната полза“. Някои делегации изразиха мнението, че ако договореностите в рамките на „типичен белег В.1“ не се подложат на „проверка на основната полза“, компетентните органи ще получават твърде много информация, което би утежило обработването ѝ, както и установяването на случаите на избягване на данъци. Обратното, редица делегации посочиха, че би било уместно обхватът на „типичен белег В.1“ да остане възможно най-широк, без да се прилага „проверката на основната полза“, така че цялата информация за такива договорености да се обменя автоматично между компетентните органи.

¹ По същество резултатът от „проверката на основната полза“ е положителен и съответната договореност е подлежаща на оповестяване, когато основната полза или една от основните ползи, която(които) дадено лице би очаквало да извлече от подлежащата на оповестяване договореност по „типичен белег В.1“, е да получи данъчно предимство.

14. С оглед на мартенското заседание на Съвета по икономически и финансови въпроси председателството се надява, че компромисният текст на „типичен белег В.1“, съдържащ се в приложение I към настоящата бележка и изложен по-долу, би бил приемлив за всички делегации. Той включва следните изменения:

- типичен белег В.1 ще включва буква б), подточка i) (корпоративен данък с нулева ставка или липса на корпоративен данък) и обхватът на тази точка ще бъде разширен, така че да включва случаите на „почти нулева“ ставка на корпоративния данък;
- буква б), подточка ii) (законоустановена ставка за корпоративен данък, по-ниска от 35 % от средната законоустановена ставка на корпоративния данък в Съюза) ще бъде заличена, тъй като повечето отнасящи се към нея договорености всъщност ще бъдат обхванати от останалата част от „типичен белег В.1“;
- буква в) ще обхваща само плащания, които се ползват от пълно освобождаване от данъчно облагане;
- буква г) ще продължи да обхваща всички преференциални данъчни режими и ще подлежи на „проверка на основната полза“;
- договореностите, обхванати от посочените по-горе букви — б), подточка ii), в) и г), ще подлежат на „проверка на основната полза“.

IV. СЛЕДВАЩИ СТЫПКИ

15. В този контекст председателството изразява надежда, че текстът, съдържащ се в приложение I към настоящата бележка, заедно с проекта за изявление на Съвета в приложение II, е приемлив за всички делегации и създава условия за постигането на политическо споразумение в Съвета по икономически и финансови въпроси.
16. Следователно Съветът се приканва:
- да постигне политическо споразумение по проекта за директива въз основа на компромисния текст на председателството, съдържащ се в приложение I към настоящата бележка, с оглед на приемането на директивата след финализирането на текста от юрист-лингвистите; и
 - да поиска включването на изявление на Съвета за протокола, изложено в приложение II към настоящата бележка, при приемането на директивата.

**ПРОЕКТ
ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА**

за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация, свързана с подлежащите на оповестяване трансгранични договорености, в областта на данъчното облагане

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално членове 113 и 115 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

¹ ОВ С , , стр.

² ОВ С , , стр.

- (1) През последните години Директива 2011/16/ЕС на Съвета¹ беше изменяна няколко пъти в отговор на новите инициативи в областта на данъчната прозрачност на равнището на Съюза. В този контекст с Директива (ЕС) 2014/107 на Съвета² беше въведен общ стандарт за предоставяне на информация (ОСПИ) за финансови сметки в рамките на Съюза. Стандартът, разработен в рамките на ОИСР, предвижда автоматичен обмен на информация за финансови сметки, притежавани от местни лица, които не са данъчнозадължени субекти, и създава рамка за този обмен в световен мащаб. Директива 2011/16/ЕС бе изменена с Директива (ЕС) 2015/2376 на Съвета³, в която се предвижда автоматичен обмен на информацията относно предварителните данъчни становища във връзка с трансгранични сделки, и с Директива (ЕС) 2016/881 на Съвета⁴, която предвижда задължителен автоматичен обмен между данъчните органи на информацията относно отчитането на многонационалните предприятия по държави (ОПД). Предвид това, че информацията относно борбата срещу изпирането на пари може да е от полза за данъчните органи, с Директива (ЕС) 2016/2258 на Съвета⁵ се въведе задължение за държавите членки да предоставят на данъчните органи достъп до комплексната проверка на клиента, извършвана от финансовите институции по силата на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета⁶. Въпреки че Директива 2011/16/ЕС е изменяна няколко пъти с цел усъвършенстване на средствата, които данъчните органи могат да използват в отговор на агресивното данъчно планиране, все още съществува необходимост от засилване на прозрачността в някои конкретни аспекти на съществуващата нормативна уредба в областта на данъчното облагане.

¹ Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане (ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1).

² Директива (ЕС) 2014/107 на Съвета от 9 декември 2014 г. за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане (ОВ L 359, 16.2.2014 г., стр. 1).

³ Директива (ЕС) 2015/2376 на Съвета от 8 декември 2015 г. за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане (ОВ L 332, 18.12.2015 г., стр. 1).

⁴ Директива (ЕС) 2016/881 на Съвета от 25 май 2016 г. за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане (ОВ L 146, 3.6.2016 г., стр. 8).

⁵ Директива (ЕС) 2016/2258 на Съвета от 6 декември 2016 г. за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на достъпа на данъчните органи до информация за борбата с изпирането на пари (ОВ L 342, 16.12.2016 г., стр. 1).

⁶ Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).

- (2) Държавите членки срещат все по-големи трудности да противодействат на свиването на националните си данъчни основи, тъй като структурите за данъчно планиране стават изключително сложни и често се възползват от повишената мобилност на капитали и хора във вътрешния пазар. Тези структури обикновено се състоят от договорености, които са разработени в различни юрисдикции и пренасочват облагаемата печалба към по-благоприятни данъчни режими или водят до цялостно намаляване на данъчните задължения на данъкоплатеца. В резултат на това държавите членки често търпят значителни намаления в данъчните си приходи, което ги възпрепятства да провеждат благоприятстващи растежа данъчни политики. Поради това е изключително важно данъчните органи на държавите членки да получават изчерпателна и целесъобразна информация относно договореностите за потенциално агресивно данъчно планиране. Тази информация ще позволи на органите своевременно да реагират срещу вредните данъчни практики и да отстранят пропуските в нормативната уредба, като приемат необходимото законодателство или извършват подходящи оценки на риска и данъчни одити. Липсата на реакция от страна на данъчните органи срещу оповестена схема обаче не следва да предполага липса на данъчни задължения.
- (3) Като се има предвид, че повечето от договореностите за потенциално агресивно данъчно планиране излизат извън границите на една юрисдикция, ползата от тяхното оповестяване допълнително ще се увеличи, ако информацията се обменя и между държавите членки. По-специално, автоматичният обмен на информация между данъчните органи е от решаващо значение, за да получат информацията, която ще им е необходима, за да могат да предприемат действия в случай на агресивни данъчни практики.

- (4) Предвид това, че упражняването на стопанска дейност в условията на прозрачност може да допринесе за възпрепятстване на избягването на данъци и данъчните измами на вътрешния пазар, Комисията бе призована да предприеме инициативи за задължително оповестяване на договорености за потенциално агресивно данъчно планиране в духа на действие 12 от плана на ОИСР за борба със свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби (BEPS). В този контекст Европейският парламент призова за по-строги мерки срещу посредниците, които подпомагат договорености, които могат да доведат до избягване на данъци и данъчни измами. Важно е също да се отбележи, че в „Декларацията от Бари на държавите от Г-7 относно борбата с данъчни престъпления и други незаконни финансови потоци“ от 13 май 2017 г. към ОИСР беше отправено искане да започне обсъждане на възможни начини за справяне с договорености, чиято цел е да се избегне оповестяването на информация по ОСПИ или на действителните собственици да се предостави данъчна защита чрез непрозрачни структури, като обмисли също примерни правила за задължително оповестяване, въз основа на възприетия подход по отношение на договореностите за избягване, изложен в доклада на ОИСР по действие 12 от плана за борба с BEPS.
- (5) Необходимо е да се припомни как някои финансови посредници и други данъчни консултанти активно са подпомагали техните клиенти да укриват средства в офшорни зони. Освен това ОСПИ, въведен с Директива 2014/107/ЕС на Съвета¹, може още да се подобри, при все че той представлява значителна стъпка напред в установяването на прозрачна данъчна рамка в Съюза, поне що се отнася до информацията за финансови сметки.

¹ Директива (ЕС) 2014/107 на Съвета от 9 декември 2014 г. за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на задължителния автоматичен обмен на информация в областта на данъчното облагане (ОВ L 359, 16.2.2014 г., стр. 1).

- (6) Оповестяването на договорености за потенциално агресивно данъчно планиране с трансгранично измерение може успешно да подпомогне усилията за създаване във вътрешния пазар на среда на справедливо данъчно облагане. Поради тази причина въвеждането на задължение за посредниците да уведомяват данъчните органи относно някои трансгранични договорености, които евентуално биха могли да се използват за целите на агресивното данъчно планиране, би представлявало стъпка в правилната посока. Важно е също, като втора стъпка след задължителното оповестяване, данъчните органи да обменят получената информация с колегите си в другите държави членки, за да се постигне по-всеобхватна политика. По този начин следва да се подобри и ефективността на общия стандарт за предоставяне на информация. Освен това е изключително важно Комисията да получи достъп до достатъчно количество информация, за да може да следи за правилното прилагане на настоящата директива. Достъпът на Комисията до такава информация не освобождава дадена държава членка от задължението ѝ да уведомява Комисията за държавните помощи.
- (7) Безспорно е, че е по-вероятно оповестяването на трансграничните договорености за потенциално агресивно данъчно планиране да постигне търсения възпиращ ефект, когато съответната информация достигне до данъчните органи на ранен етап, т.е. преди оповестените договорености да започнат да се изпълняват. За улесняване на администрациите на държавите членки последващият автоматичен обмен на информация относно тези договорености би могъл да се извършва на тримесечие.
- (8) С цел да се гарантира правилното функциониране на вътрешния пазар и да се предотвратят пропуски в предложената нормативна рамка, задължението за оповестяване следва да бъде наложено на всички оператори, които обикновено участват в изготвянето, предлагането на пазара, организирането или управлението на изпълнението на подлежащата на оповестяване трансгранична сделка или поредица от такива сделки, както и на лицата, които предоставят помощ или консултации. Не бива да се игнорира фактът, че в определени случаи задължението за оповестяване няма да може да бъде наложено на посредника поради правото за запазване на поверителност или поради липсата на посредник, когато данъчнозадълженото лице само изготвя и прилага схемата. Изключително важно е при такива обстоятелства данъчните органи да продължат да получават информация относно данъчните договорености, които потенциално са свързани с агресивно данъчно планиране. Поради това следва да се предвиди възможност в подобни случаи задължението за оповестяване да се прехвърли върху данъчнозадълженото лице, което се възползва от тази договореност.

- (9) С времето договореностите за агресивно данъчно планиране стават все по-сложни и са предмет на непрекъснати промени и корекции в отговор на мерките за противодействие от страна на данъчните органи. Поради това би било по-ефективно договореностите за потенциално агресивно данъчно планиране да бъдат квалифицирани чрез изготвяне на списък с характеристиките и елементите на сделките, които представляват ясен признак за наличието на избягване на данъци или данъчни измами, вместо да се въвежда определение на понятието „агресивно данъчно планиране“. Тези показатели се наричат „типични белези“.
- (10) Като се има предвид, че основната цел на това законодателство следва да бъде гарантирането на правилното функциониране на вътрешния пазар, от решаващо значение е регулирането на равнището на Съюза да не надхвърля необходимото за постигане на предвидените цели. Ето защо е необходимо обхватът на общите изисквания за оповестяване да се ограничи само до трансгранични ситуации, т.е. ситуации между повече от една държава членка или между държава членка и трета държава. При такива обстоятелства може да се обоснове необходимостта от въвеждането на общ набор от норми — вместо уреждане на въпроса на национално равнище, предвид потенциалното въздействие върху функционирането на вътрешния пазар. Държавите членки могат да приемат допълнителни национални мерки за оповестяване от подобно естество, но информацията, събрана в допълнение към това, което подлежи на оповестяване в съответствие с директивата, не следва да се съобщава автоматично на компетентните органи на другите държави членки. Тази информация може да се обменя при поискване или спонтанно въз основа на приложими правила.
- (11) Като се има предвид, че оповестените договорености биха имали трансгранично измерение, е важно съответната информация да се предоставя на данъчните органи в другите държави членки, за да се гарантира, че настоящата директива възпира в максимална степен практиките на агресивно данъчно планиране. Механизмът за обмен на информация в контекста на предварителните данъчни становища във връзка с трансгранични сделки и предварителните споразумения за ценообразуване също следва да бъде използван за целите на задължителния и автоматичен обмен между данъчните органи в рамките на Съюза на информацията относно трансгранични договорености за потенциално агресивно данъчно планиране.

- (12) С цел да се улесни автоматичният обмен на информация и да се подобри ефикасното използване на ресурсите информацията следва да се обменя посредством разработената от Съюза обща комуникационна мрежа (CCN). Информацията ще се записва в защитен централен регистър за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане. Държавите членки ще трябва да предприемат редица практически мерки, включително мерки за стандартизиране на предаването на цялата изисквана информация, като за целта въведат стандартен формуляр. Това ще включва уточняване на езиковия режим за предвиждания обмен на информация и съответното модернизиране на CCN.
- (13) За да се сведат до минимум разходите и административната тежест както за данъчните администрации, така и за посредниците, и да се гарантира, че настоящата директива ефективно възпира практиките на агресивно данъчно планиране, обхватът на автоматичния обмен на информация за подлежащите на оповестяване трансгранични договорености в рамките на Съюза следва да бъде в съответствие с международните тенденции. Следва да бъде въведен типичен белег за целите на справянето с договорености, предназначени да заобиколят задълженията за оповестяване, включващи автоматичен обмен на информация. За целите на този белег споразуменията относно автоматичния обмен на информация за финансови сметки въз основа на общия стандарт за предоставяне на информация (ОСПИ) на ОИСР следва да се третираят като равностойни на задълженията за оповестяване, определени в член 8, параграф 3а и приложение I от Директива (ЕС) 2014/107 на Съвета. При изпълнението на частите от настоящата директива, които се отнасят до договорености за избягване на ОСПИ и договорености с участието на юридически лица или правни договорености или други подобни структури, държавите членки биха могли да използват работата на ОИСР и по-конкретно нейните примерни правила за задължително оповестяване с цел справяне с договореностите за избягване на ОСПИ и с непрозрачните офшорни структури и коментара към тях като източник за предоставяне на примери или тълкуване с цел осигуряване на съгласувано прилагане в отделните държави членки, доколкото тези текстове са приведени в съответствие с разпоредбите на правото на ЕС.

(13a) Въпреки че прякото данъчно облагане остава област на компетентност на държавите членки, целесъобразно е да се въведе позоваване на нулева или почти нулева ставка на корпоративния данък единствено с цел ясно да се определи обхватът на типичния белег, включващ договорености, свързани с трансгранични сделки, които следва да подлежат на оповестяване съгласно Директива 2011/16/ЕС от посредници или, според случая, от данъчнозадължени лица, и за които компетентните органи следва автоматично да обменят информация. Освен това следва да се припомни, че трансграничните договорености, свързани с агресивно данъчно планиране, основната цел или една от основните цели на които е получаване на данъчно предимство, което е в нарушение на предмета или целта на приложимия данъчен закон, подлежат на общото правило за борба със злоупотребите в член 6 от Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар.

(14) С цел да се подобрят перспективите за ефективното прилагане на настоящата директива държавите членки следва да определят санкции за нарушаването на националните правила, с които се прилага настоящата директива, и да гарантират, че тези санкции действително се прилагат на практика, че са пропорционални и имат възпиращ ефект.

(15) С цел да се осигурят еднакви условия за прилагането на настоящата директива, и по-специално за автоматичния обмен на информация между данъчните органи, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за приемане на стандартен формуляр с ограничен брой компоненти, в който се урежда включително езиковият режим. По същата причина на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия да приема необходимите практически договорености за актуализирането на централния регистър за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета¹.

¹ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- (16) В съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета бяха проведени консултации с Европейския надзорен орган по защита на данните¹. Всякаква обработка на лични данни, извършвана в рамките на настоящата директива, трябва да отговаря на изискванията на Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета² и на Регламент (ЕО) № 45/2001.
- (17) Настоящата директива зачита основните права и спазва принципите, признати по-специално в Хартата на основните права на Европейския съюз.
- (18) Тъй като целта на настоящата директива, а именно подобряването на функционирането на вътрешния пазар чрез въвеждането на възпиращи фактори за използването на трансгранични договорености за агресивно данъчно планиране, не може да бъде достатъчно добре постигната от държавите членки, действащи поотделно по некоординиран начин, но може да бъде постигната по-успешно на равнището на Съюза поради факта, че е насочена към схеми, които са разработени, за да се възползват евентуално от недостатъците на пазара, произтичащи от взаимодействието между различните национални данъчни правила, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел, особено като се има предвид, че нейният обхват е ограничен до договорености с трансгранично измерение между повече от една държава членка или между държава членка и трета държава.
- (19) Поради това Директива 2011/16/ЕС следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

¹ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

² Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

Член 1

Директива 2011/16/ЕС се изменя, както следва:

(1) Член 3 се изменя, както следва:

а) точка 9 се изменя, както следва:

i) буква а) се заменя със следното:

„а) за целите на член 8, параграф 1 и членове 8а, 8аа и 8ааа — системно предоставяне на друга държава членка на предварително определена информация, без предварително отправено искане, на предварително определени редовни интервали от време. За целите на член 8, параграф 1 позоваването на понятието „налична информация“ се отнася за информация в данъчните регистри на предоставящата я държава членка, която е достъпна в съответствие с процедурите за събиране и обработване на информация в тази държава членка;“;

ii) буква в) се заменя със следното:

„в) за целите на разпоредбите на настоящата директива, различни от разпоредбите на член 8, параграфи 1 и 3а, и на членове 8а, 8аа и 8ааа — системно предоставяне на предварително определена информация в съответствие с букви а) и б) от настоящата точка.“;

б) добавят се следните точки:

„18. „трансгранична договореност“ означава договореност, която се отнася или до повече от една държава членка, или до държава членка и трета държава, когато е изпълнено поне едно от следните условия:

- а) не всички участници в договореността са местни лица за данъчни цели в една и съща юрисдикция;
- б) един или повече от участниците в договореността е едновременно местно лице за данъчни цели в повече от една юрисдикция;
- в) един или повече от участниците в договореността извършва стопанска дейност в друга юрисдикция чрез място на стопанска дейност, разположено в тази юрисдикция, и договореността представлява част или цялата стопанска дейност на мястото на стопанска дейност;
- г) един или повече от участниците в договореността извършва дейност в друга юрисдикция, без да е местно лице за данъчни цели или да учреди място на стопанска дейност, разположено в тази юрисдикция;
- д) посочената договореност е възможно да окаже влияние върху автоматичния обмен на информация или установяването на действителния собственик.

За целите на член 3, точки 18—26, член 8ааа и приложение IV „договореност“ включва и поредица от договорености. Една договореност може да включва няколко етапа или части.

- 19. „подлежаща на оповестяване трансгранична договореност“ означава всяка трансгранична договореност, която има поне един от типичните белези, посочени в приложение IV.
- 20. „типичен белег“ означава характеристика или особеност на трансгранична договореност, която представлява признак за потенциален риск от избягване на данъци, съгласно посоченото в приложение IV.

21. „посредник“ означава всяко лице, което изготвя, предлага на пазара, организира или предава за изпълнение подлежаща на оповестяване трансгранична сделка, или управлява нейното изпълнение.

Това означава също всяко лице, което, съдейки по съотносимите факти и обстоятелства и въз основа на наличната информация и експертния опит и разбиране, необходими за предоставянето на такъв вид услуги, знае или може основателно да се очаква, че знае, че е се е ангажирало да предостави, пряко или чрез други лица, помощ, съдействие или съвет по отношение на изготвянето, предлагането на пазара, организирането, предаването за изпълнение или управлението на изпълнението на подлежаща на оповестяване трансгранична сделка. Всяко лице има правото да представи доказателства, че това лице не е знаело и може основателно да се очаква, че не е знаело, че е участвало в подлежаща на оповестяване трансгранична сделка. За тази цел дадено лице може да се позове на всички съотносими факти и обстоятелства, както и на наличната информация и на своя експертен опит и разбиране.

За да бъде посредник, дадено лице следва да отговаря поне на едно от следните допълнителни условия:

- а) да бъде местно лице за данъчни цели на държава членка;
 - б) да има място на стопанска дейност в държава членка, чрез което се предоставят услугите във връзка с договореността;
 - в) да бъде учредено в държава членка или регулирано съгласно законодателството на държава членка;
 - г) да бъде регистриран член на професионална организация, свързана с правни, данъчни или консултантски услуги, в държава членка.
22. „съответното данъчнозадължено лице“ означава всяко лице, на което е предадена за изпълнение подлежаща на оповестяване трансгранична договореност, което е готово да изпълни подлежаща на оповестяване трансгранична договореност или е изпълнило първата стъпка от такава договореност.

23. за целите на член 8ааа „свързано предприятие“ означава лице, което е свързано с друго лице по най-малко един от следните начини:

- а) лицето участва в управлението на друго лице, като е в състояние да упражнява значително влияние върху другото лице;
- б) лицето участва в контрола на друго лице, като притежава над 25 % от правата на глас;
- в) лицето участва в капитала на друго лице чрез капиталов дял, който пряко или непряко надвишава 25 % от капитала;
- г) лицето има право на 25 % или повече от печалбите на друго лице.

Ако повече от едно лице участва, както е посочено по-горе, в управлението, контрола, капитала или печалбите на друго лице, всички посочени лица се считат за свързани предприятия.

Ако едни и същи лица участват, както е посочено по-горе, в управлението, контрола, капитала или печалбите на повече от едно лице, всички посочени лица се считат за свързани предприятия.

За целите на настоящата точка лице, което действа заедно с друго лице по отношение на правата на глас или собствеността върху капитала на образувание, се третира като държащо участие във всички права на глас или собственост върху капитала на това образувание, които се държат от другото лице.

При косвени участия удовлетворяването на изискванията по буква в) се определя, като се умножат процентите на участие в дружествата от различните йерархични нива. Счита се, че лице, което притежава над 50 % от правата на глас, притежава 100 % от правата на глас.

Физическо лице, неговата съпруга/неговият съпруг и роднините му по пряка възходяща или низходяща линия се считат за едно лице.

24. [...]
25. „продаваема договореност“ означава трансгранична договореност, която се изготвя, предлага на пазара, става готова за изпълнение или се предава за изпълнение, без да е необходимо съществено да се индивидуализира.
26. „индивидуализирана договореност“ означава всяка трансгранична договореност, която не е продаваема договореност.

- (2) В глава II, раздел II се добавя следният член:

„Член 8ааа

Обхват и условия на задължителния автоматичен обмен на информация относно
подлежащите на оповестяване трансгранични договорености

1. Всяка държава членка взема необходимите мерки, за да въведе изискване за посредниците да подават на компетентните органи информация, която е тяхно достояние, тяхно притежание или под техния контрол, относно подлежащите на оповестяване трансгранични договорености, в срок от тридесет дни, считано от:
 - а) деня след този, в който подлежащата на оповестяване трансгранична договореност е предадена за изпълнение, или
 - б) деня след този, в който подлежащата на оповестяване трансгранична договореност е готова за изпълнение, или
 - в) момента, в който е извършена първата стъпка в изпълнението на подлежащата на оповестяване трансгранична договореност, в зависимост от това кое от тези събития настъпи първо.

Независимо от първата алинея, от посредниците, посочени в член 3, точка 21, втора алинея, се изисква също да подават информация в срок от тридесет дни, считано от деня след този, в който са предоставили, пряко или чрез други лица, помощ, съдействие или съвет.

- 1а. По отношение на продаваемите договорености държавите членки вземат необходимите мерки, за да въведат изискване посредникът да изготвя на всеки три месеца периодичен доклад с актуализирани данни, който съдържа нова подлежаща на оповестяване информация съгласно посоченото в параграф 6, букви а), г), ж) и з), станала известна след представянето на последния доклад.

- 1б. Когато посредник има задължението да подава информация за подлежащи на оповестяване трансгранични договорености на компетентните органи на повече от една държава членка, тази информация се подава само в държавата членка, която се явява първа в списъка по-долу:
- а) в държавата членка, в която посредникът е местно лице за данъчни цели;
 - б) в държавата членка, в която посредникът има място на стопанска дейност, чрез което се предоставят услугите във връзка с договореността;
 - в) в държавата членка, в която посредникът е учреден или съгласно чието право е регулиран;
 - г) в държавата членка, в която посредникът е регистриран член на професионална организация, свързана с правни, данъчни или консултантски услуги.
- 1в. В случаите, когато съгласно параграф 1б е налице задължение за оповестяване пред множество органи, посредникът се освобождава от изискването да подава информация, ако разполага с доказателство в съответствие с националното право, че същата информация е била подадена в друга държава членка.
2. Всяка държава членка може да вземе необходимите мерки, за да даде право на посредниците да се освободят от задължението за подаване на информация относно подлежаща на оповестяване трансгранична договореност, в случай че задължението за оповестяване би нарушило правото на запазване на поверителност съгласно националното право на тази държава членка. В такъв случай всяка държава членка взема необходимите мерки, за да въведе изискване посредниците незабавно да уведомяват всеки друг посредник или, ако няма такъв, съответното данъчнозадължено лице, относно задълженията им за оповестяване съгласно параграф 2а.
- Посредниците могат да имат право на дерогация съгласно първа алинея единствено доколкото упражняват дейност в рамките на съответните национални законодателства, които регулират техните професии.

2а. Всяка държава членка взема необходимите мерки, за да въведе изискване, в случаите когато няма посредник или посредникът уведоми съответното данъчнозадължено лице или друг посредник за прилагането на дерогация съгласно параграф 2, задължението за подаване на информация относно подлежаща на оповестяване трансгранична договореност да бъде вменено на уведомления посредник или ако няма такъв, на съответното данъчнозадължено лице.

2б. Съответното данъчнозадължено лице, на което е вменено задължение за оповестяване, подава информацията в срок от тридесет дни, считано от деня след този, в който подлежащата на оповестяване трансгранична договореност е предадена за изпълнение на това данъчнозадължено лице или е готова за изпълнение от съответното данъчнозадължено лице, или е извършена първата стъпка в изпълнението ѝ по отношение на съответното данъчнозадължено лице, в зависимост от това кое от тези събития настъпи първо.

Когато съответното данъчнозадължено лице има задължението да подава информация за подлежаща на оповестяване трансгранична договореност на компетентните органи на повече от една държава членка, тази информация се подава само на компетентните органи на държавата членка, която се явява първа в списъка по-долу:

- i) държавата членка, в която съответното данъчнозадължено лице е местно лице за данъчни цели;
- ii) държавата членка, в която съответното данъчнозадължено лице има място на стопанска дейност, което се ползва от договореността;
- iii) държавата членка, в която съответното данъчнозадължено лице получава доходи или реализира печалба, въпреки че не е местно лице за данъчни цели и няма място на стопанска дейност в нито една държава членка;
- iv) държавата членка, в която съответното данъчнозадължено лице упражнява дейност, въпреки че не е местно лице за данъчни цели и няма място на стопанска дейност в нито една държава членка.

2в. В случаите, когато съгласно параграф 2б е налице задължение за оповестяване пред множество органи, съответното данъчнозадължено лице се освобождава от изискването да подава информация, ако разполага с доказателство в съответствие с националното право, че същата информация е била подадена в друга държава членка.

3. Всяка държава членка взема необходимите мерки, за да въведе изискване, в случаите когато има повече от един посредник, задължението за подаване на информация относно подлежаща на оповестяване трансгранична договореност да бъде вменено на всички посредници, участващи в тази договореност.

Даден посредник се освобождава от изискването за подаване на информация само дотолкова, доколкото разполага с доказателство в съответствие с националното право, че същата информация, посочена в параграф 6, вече е била подадена от друг посредник.

3а. Всяка държава членка взема необходимите мерки, за да въведе изискване, в случаите когато задължението за оповестяване принадлежи на съответното данъчнозадължено лице и има повече от едно такова лице, подаването на информацията в съответствие с параграф 2а да бъде извършено от съответното данъчнозадължено лице, което се явява първо в списъка по-долу:

- (i) съответното данъчнозадължено лице, което е договорило условията по подлежащата на оповестяване трансгранична договореност с посредника;
- (ii) съответното данъчнозадължено лице, което ръководи изпълнението на договореността.

Съответното данъчнозадължено лице се освобождава от изискването за подаване на информация само дотолкова, доколкото разполага с доказателство в съответствие с националното право, че същата информация, посочена в параграф 6, вече е била подадена от друго съответно данъчнозадължено лице.

36. Всяка държава членка може да вземе необходимите мерки, за да въведе изискване всяко съответно данъчнозадължено лице да подава информация на данъчната администрация за използването от негова страна на договореността през всяка година, в която я използва.
4. Всяка държава членка взема необходимите мерки, за да изиска от посредниците и съответните данъчнозадължени лица да подават информация относно подлежащите на оповестяване трансгранични договорености, първата стъпка от които е била изпълнена между датата на влизане в сила и датата на прилагане на настоящата директива. Посредниците и съответните данъчнозадължени лица, според случая, подават информацията относно тези подлежащи на оповестяване трансгранични договорености до 31 август 2020 г.
5. Компетентният орган на държава членка, в която е подадена информацията съгласно параграфи 1—4 от настоящия член, съобщава на компетентните органи на всички други държави членки посочената в параграф 6 от настоящия член информация чрез автоматичен обмен, следвайки практическите договорености, приети в съответствие с член 21.

6. Информацията, която дадена държава членка трябва да съобщи в съответствие с параграф 5, включва следното, според случая:
- а) идентифициране на посредниците и на съответните данъчнозадължени лица, в т.ч. тяхното име, дата и място на раждане (за физическите лица), място на постоянно пребиваване за данъчни цели и данъчен идентификационен номер (ДИН) и, ако е целесъобразно, лицата, които са свързани предприятия по отношение на съответното данъчнозадължено лице;
 - б) подробности за типичните белези, посочени в приложение IV, според които трансграничната договореност е определена като подлежаща на оповестяване;
 - в) обобщение на съдържанието на подлежащата на оповестяване трансгранична договореност, включително посочване на името, под което тя е позната, ако има такова, и общо описание на съответните стопански дейности или договорености, без да се разкрива търговска, промишлена или професионална тайна или търговски процес, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред;
 - г) датата, на която е била извършена или предстои да бъде извършена първата стъпка в изпълнението на подлежащата на оповестяване трансгранична договореност;
 - д) подробности за националните разпоредби в основата на подлежащата на оповестяване трансгранична договореност;
 - е) стойността на подлежащата на оповестяване трансгранична договореност;
 - ж) посочване на държавата членка на съответното(ите) данъчнозадължено(и) лице(а), както и на други държави членки, които има вероятност да бъдат засегнати от подлежащата на оповестяване трансгранична договореност;
 - з) посочване на всяко друго лице в държавите членки, ако има такова, което има вероятност да бъде засегнато от подлежащата на оповестяване трансгранична договореност, като се посочва с кои държави членки е свързано това лице.

- ба. Липсата на реакция от страна на данъчна администрация по отношение на подлежаща на оповестяване трансгранична договореност не означава, че тя приема валидността или данъчното третиране на тази договореност.
7. С цел улесняване на обмена на информация по параграф 5 от настоящия член Комисията приема, като част от процедурата за одобряване на стандартния формуляр, предвиден в член 20, параграф 5, практическите процедури, необходими за прилагането на настоящия член, включително мерки за стандартизиране на съобщаването на информацията по параграф 6 от настоящия член.
8. Комисията няма достъп до информацията, посочена в параграф 6, букви а), в) и з).
9. Автоматичният обмен на информация се осъществява в рамките на един месец след края на тримесечието, през което е подадена информацията. Първата информация се съобщава до 31 октомври 2020 г.“.

(3) Член 20, параграф 5 се заменя със следното:

„5. Комисията приема стандартни формуляри, с които се урежда включително езиковият режим, в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2, в следните случаи:

- а) преди 1 януари 2017 г. — за автоматичния обмен на информация относно предварителни данъчни становища във връзка с трансгранични сделки и предварителни споразумения за ценообразуване съгласно член 8а;
- б) преди 30 юни 2019 г. — за автоматичния обмен на информация относно подлежащи на оповестяване трансгранични договорености съгласно член 8ааа.

Тези стандартни формуляри не включват елементи, различни от елементите за обмена на информация, изброени в член 8а, параграф 6 и член 8ааа, параграф 6, и всички други полета, свързани с тези елементи, които са необходими за постигане на целите, определени съответно в членове 8а и 8ааа.

Езиковият режим, посочен в първа алинея, не възпрепятства държавите членки да съобщават информацията, посочена в членове 8а и 8ааа, на някой от официалните езици на Съюза. Въпреки това езиковият режим може да предвижда, че основните елементи на обменяната информация се изпращат също така и на друг официален език на Съюза.“

(4) Член 21, параграф 5 се заменя със следното:

„5. До 31 декември 2017 г. Комисията създава и обезпечава в техническо и логистично отношение защитен централен регистър на държавите членки за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане, в който информацията, съобщавана съгласно член 8а, параграфи 1 и 2, се записва в изпълнение на изискванията за автоматичен обмен, предвидени в посочените параграфи.

До 31 декември 2019 г. Комисията създава и обезпечава в техническо и логистично отношение защитен централен регистър на държавите членки за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане, в който информацията, съобщавана съгласно член 8ааа, параграфи 5, 6 и 7, се записва в изпълнение на изискванията за автоматичен обмен, предвидени в посочените параграфи.

Компетентните органи на всички държави членки имат достъп до информацията в регистъра. Комисията също има достъп до информацията в този регистър, но в рамките на ограниченията, предвидени в член 8а, параграф 8 и член 8ааа, параграф 8. Комисията приема необходимите практически договорености в съответствие с процедурата по член 26, параграф 2.

Докато защитеният централен регистър започне да функционира, автоматичният обмен по член 8а, параграфи 1 и 2 и член 8ааа, параграфи 5, 6 и 7 се извършва в съответствие с параграф 1 от настоящия член и приложимите практически договорености.“

(5) Член 23, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Държавите членки представят на Комисията годишна оценка за ефективността на автоматичния обмен на информация, предвиден в членове 8, 8а, 8аа и 8ааа, както и за постигнатите практически резултати. Формата и условията за представянето на годишната оценка се приемат от Комисията посредством актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2.“

(6) Член 25а се заменя със следното:

„Член 25а

Санкции

Държавите членки установяват правилата относно санкциите, приложими при нарушения на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива и отнасящи се до членове 8аа и 8ааа, и вземат всички необходими мерки за осигуряване на тяхното изпълнение. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.“

(7) Член 27 се заменя със следното:

„Член 27

Докладване

1. На всеки пет години след 1 януари 2013 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на настоящата директива.
2. На всеки две години след 1 юли 2020 г. държавите членки и Комисията правят оценка на адекватността на приложение IV, а Комисията представя доклад на Съвета. Ако е целесъобразно, този доклад се придружава от законодателно предложение.“

(8) Добавя се приложение IV, чийто текст се съдържа в приложението към настоящата директива.

Член 2

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2019 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от 1 юли 2020 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на година.

За Съвета

Председател

„ПРИЛОЖЕНИЕ IV ТИПИЧНИ БЕЛЕЗИ

Общите типични белези по категория А и специфичните типични белези по категория Б и по параграф 1, буква б), подточка i), [...] буква в) и буква г) от категория В могат да бъдат взети предвид само ако резултатите от „проверката на основната полза“ са положителни.

Проверка на основната полза

Резултатите от проверката са положителни само ако може да се установи, че основната полза или една от основните ползи, която — предвид всички значими факти и обстоятелства — дадено лице може с основание да очаква да извлече от дадена договореност, е получаването на данъчно предимство.

По отношение на типичните белези по категория В, параграф 1, наличието на условията, изложени в категория В, параграф 1, буква б), подточка i) [...], буква в) или буква г), не може само по себе си да бъде основание за заключение, че дадена договореност удовлетворява проверката на основната полза.

A. Общи типични белези, свързани с проверката на основната полза

1. Договореност, при която съответното данъчнозадължено лице или участник в договореността, се задължава да спазва условие за поверителност, което може да изисква от него да не разкрива как договореността може да осигури данъчно предимство спрямо другите посредници или данъчните органи.
2. Договореност, при която посредникът има право да получи такса (или лихва, възнаграждение за разходи по финансиране и други такси) за договореността и тази такса е определена в зависимост от:
 - а) размера на данъчното предимство, произтичащо от договореността; или
 - б) това, дали действително е получено данъчното предимство в резултат от договореността. Това включва задължение от страна на посредника да възстанови частично или изцяло таксите, когато очакваното данъчно предимство, произтичащо от договореността, не е било частично или напълно постигнато.
3. Договореност, която има в значителна степен стандартизирана документация и/или структура и е на разположение на повече от едно данъчнозадължено лице, без да е необходимо да бъде съществено адаптирана за целите на прилагането.

Б. Специфични типични белези, свързани с проверката на основната полза

1. Договореност, при която участник в споразумението предприема изкуствени действия, които се състоят в придобиване на губещо дружество, прекратяване на основната дейност на такова дружество и използване на неговите загуби с цел да намали своите данъчни задължения, включително чрез прехвърляне на тези загуби към друга юрисдикция или чрез ускоряване на използването на тези загуби.
2. Договореност, която води до преобразуване на доход в капитал, дарения или други категории доходи, които се облагат с по-ниска ставка или са освободени от данъчно облагане.
3. Договореност, която включва циклични сделки, които водят до „превъртане“ (round-tripping) на средства, а именно чрез участието на посреднически субекти, които нямат друга първична търговска функция, или чрез използването на сделки, които взаимно се компенсират или анулират, или имат други подобни характеристики.

В. Специфични типични белези, свързани с трансгранични сделки

1. Договореност, която включва подлежащи на приспадане трансгранични плащания, извършени между две или повече свързани предприятия, когато е изпълнено поне едно от следните условия:
 - а) получателят не е местно лице за данъчни цели на никоя от данъчните юрисдикции;
 - б) въпреки че получателят е местно лице за данъчни цели на дадена юрисдикция, тази юрисдикция:
 - i) не налага никакъв корпоративен данък или налага корпоративен данък с нулева или почти нулева ставка [...]; или
 - ii) [...]
 - iii) е включена в списък на юрисдикции на трети държави, които са били оценени от държавите членки, колективно или в рамките на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие, като неосказващи съдействие;
 - в) плащането се ползва от [...] пълно освобождаване от данъчно облагане в юрисдикцията, в която получателят е местно лице за данъчни цели;
 - г) плащането се ползва от преференциален данъчен режим в юрисдикцията, в която получателят е местно лице за данъчни цели;
2. Приспадания за същата амортизация на актива са поискани в повече от една юрисдикция.

3. Освобождаване от двойно данъчно облагане по отношение на една и съща позиция на дохода или капитала е поискано в повече от една юрисдикция.
4. Съществува договореност, която включва прехвърлянето на активи и при която е налице съществена разлика в сумите, които се разглеждат като дължими в замяна на активите във въпросните юрисдикции.

Г. Специфични типични белези във връзка с автоматичен обмен на информация или действителна собственост

1. Договореност, която може да доведе до намаляване на задълженията за докладване по силата на закони, с които се транспонира законодателството на Съюза или равностойни споразумения за автоматичен обмен на информация за финансови сметки, включително споразумения с трети страни, или която се възползва от липсата на такова законодателство или споразумения. Тези договорености включват най-малко следното:
 - а) използване на сметка, продукт или инвестиция, която не е или за която се твърди, че не е, финансова сметка, но която има характеристики, по същество сходни с тези на финансова сметка;
 - аа) прехвърляне на финансови сметки или активи към юрисдикции или използването на юрисдикции, които не са задължени да осъществяват автоматичен обмен на информация за финансови сметки с държавата, в която съответното данъчнозадължено лице е местно лице;
 - б) замяната на класификацията на дохода и капитала с продукти и плащания, които не са предмет на автоматичен обмен на информация за финансови сметки;
 - в) прехвърлянето или преобразуването на финансова институция или финансова смета, или на съдържащите се в тях активи, във финансова институция или финансова сметка, или активи, които не подлежат на докладване в рамките на автоматичния обмен на информация за финансови сметки;

- г) използването на правни субекти, форми или структури, които премахват или за които се твърди, че премахват, докладването на един или повече от титулярите на сметки или контролиращи лица при автоматичния обмен на информация за финансови сметки;
 - д) договорености, които накърняват процедурите за надлежна проверка или се възползват от слабости в процедурите за надлежна проверка, които финансовите институции използват, за да спазят своите задължения за докладване на информация за финансови сметки, включително използването на юрисдикции с неадекватни или слаби режими на правоприлагане на законодателството срещу изпирането на пари или със слаба прозрачност за юридическите лица или правните форми.
2. Договореност, която включва непрозрачна верига на юридическа или действителна собственост с използването на лица, правни форми или структури:
- а) които не упражняват съществена стопанска дейност с помощта на подходящ персонал, оборудване, активи и помещения; и
 - б) които са учредени, управлявани, пребиваващи, контролирани или установени в юрисдикция, различна от юрисдикцията, в която са местни лица един или повече от действителните собственици на активи, притежавани от такива лица, правни форми или структури; и
 - в) когато действителните собственици на такива лица, правни форми или структури съгласно определенията в Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма не могат да бъдат идентифицирани.

- Д. Специфични типични белези относно трансферното ценообразуване
1. Договореност, която включва използването на едностранни правила за ограничаване на данъчни задължения.
 2. Договореност, която включва прехвърляне на трудни за оценяване нематериални активи. Терминът „трудни за оценяване нематериални активи“ обхваща нематериални активи или права върху нематериални активи, за които към момента на тяхното прехвърляне между свързани предприятия:
 - (i) не съществуват надеждни съпоставими данни, и
 - (ii) към момента на сключване на сделките, прогнозите за бъдещите парични потоци или приходи, които се очаква да бъдат получени от прехвърлените нематериални активи, или допусканията, използвани при оценяването на стойността на нематериалните активи, са твърде несигурни, поради което е трудно да се предвиди степента на краен успех на нематериалните активи към момента на прехвърлянето.
 3. Договореност, която включва вътрешногрупово трансгранично прехвърляне на функции и/или рискове, и/или активи, ако [...] **прогнозираната годишна печалба преди лихви и данъци (ЕВІТ) на прехвърлителя или прехвърлителите през тригодишния период след прехвърлянето се равнява на по-малко от 50 % от прогнозираната годишна печалба преди лихви и данъци (ЕВІТ) на същия прехвърлител или прехвърлители, в случай че не е било извършено прехвърлянето.**

ПРОЕКТ ЗА ИЗЯВЛЕНИЕ НА СЪВЕТА ЗА ПРОТОКОЛА

С цел да се гарантират адекватни равни условия на конкуренция по отношение на ефективния обмен на информация и пълна прозрачност относно схеми за заобикаляне на общия стандарт за предоставяне на информация (CRS), Съветът изразява твърдата си политическа подкрепа за действия на международно равнище за общо прилагане на правилата за задължително оповестяване с цел противодействие на договорености за заобикаляне на CRS и на непрозрачните структури.
